

OSZUKAWANIE (1) *sb n*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a oraz e pochylone.

sg N oszukawanie. ◇ [G oszukawaniã. ◇ I oszukawani(e)m. ◇ pl N oszukawaniã.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rozmyślne wprowadzanie w błąd, omylanie, zwodzenie, postępowanie nieszczerze, kłamliwe:

[oszukawanie kogo: ktorzy sie bawią plotkami/ niepewnością/ ofzukawaniem bliźniego swoiego. GilPos 220.]

[W połączeniach szeregowych: y w vczynekach zwierzchnich sie ziawiaią [grzechy]/ iako to Tą/ pogardzenie Boga [...]/ pochlebstwo/ [...] Pomsta/ morderstwo/ offukawanie/ zdrada/ vwłoczenie tcy UstKościel 10; on kthory siebie miłue/ [...] iesthći źrzodłem do wiele złego sobie/ do łupiesthwá/ złodzieystwá/ ofzukawania/ nierządności/ pychy/ wyniofłości/ brámowania/ kłopotow/ zbytkow/ woien GilPos 281v; gdzie flichálfimy iákowe przed láty były dziwne Szátáńskie przekazy/ y nágrawania/ ofzukawania GilPos 292, 220.]

*Szereg: »nierząd i oszukawanie« (1): IZ sie téz y w tym wielki nierząd y ofzukawanie [!]
[ofzukawanie JanStat 1054] dzieie: tedy vchwalamy [...]/ áby fukná wżelákie ziemfkie inaczey
robioné nie były/ ieno ná fzerz/ dwa łokciá [...]: á wzdłuż łokci trzydzieści. SarnStat 280.*

Synonimy: omylanie, zwodzenie.

Cf OSZUKAWAĆ